Gradonačelnik Baldasar potvrdio je kako dvije austijske banke putem tužbe traže od grada Splita 53 milijuna € na ime kredita koji je korišten za financiranje Spaladium Arene. Nerazumno ponašanje u prošlosti postala je obveza građana Splita u sadašnjosti i ograničenje u budućnosti. Na žalost Split nije jedini grad koji je u vrijeme davanja jamstva to učinio lakomisleno. Kao što kaže državni odvjetnik gospodin Cvitan među datim jamstvima nađe se i ponešto što kolokvijalno nazivamo nečasne rabote ....

U osnovi mala je razlika između dužnika i jamca. Ukoliko dužnik redovito servisira svoje kreditne obveze jamstvo neće ugledati „svijetlo dana“. Drugim riječima jamstvo zapravo nije bilo potrebno. Međutim, u zemljama visokih rizika jamstvo predstavlja moru subjekta koji je svojevremeno dao garanciju za odnosno zaduženje ili jednostavno - obvezu. Nije slučajno da u javni dug valjaju uključiti i data jamstva jer, u uvjetima krize kao što je to višegodišnje stanje u Lijepoj našoj, postoji velika vjerojatnost da će se dato jamstvo aktivirati, pri čemu davatelj jamstva vjerojatno neće to nikada naplatiti od dužnika. U narodu se kaže da su jamci neodgovorni ljudi, a oni radikalniji ih nazivaju luđacima. Naprosto dati jamstvo bez uvjeta znači preuzeti obvezu. Mnogi su građani Lijepe naše došli u ozbiljne materijalne poteškoće davajući jamstvo bilo osobi koja jest čestita ali je zbog krize upala u poteškoće koju ju preče da izvršava svoje ugovorne obveze, odnosno ima i onih drugih koji poštene, često lakovjerne ljude, „navuku“ dobro sročenim pričama. Kad se jamstvo aktiviraÂ davatelju jamstva dužnik jednostavno okeneÂ leđa.

U lokalnoj upravi i samoupravi među inim nepravilnostima gledeizdatih jamstava također postoje neprimjerena ponašanja, blago rečeno. Od vitalne je važnosti da građani koji biraju vijećnike u svoja gradska vijeća i svoje gradonačelnike budu jasno informirani zašto je odnosni grad dao jamstva i tako doveo pod znak upita, ukoliko se jamstvo aktivira, osiguranje javnih dobara i usluga iz nadležnosti grada. Svjedoci smo kako centralna vlast prilično olako smanjuje prihode lokalnih proračuna pa nerazumno izdavanje jamstava dodatno ugržava funkcioniranje odnosnog grada. Van svake sumnje - pitanje izdatih garancija zahtjeva njihovu inventarizaciju, cost-benefit analizu u trenutku izdavanja garancija te u trenutku njihove inventarizacije. U slučajevima koji jasno ne dokazuju da su izdata jamstva bila nužna valja odlučno izdato jamstvo ravno raspraviti i, ako treba, smijeniti postojće vijećnike odnosno gradonačelnika putem izvanrednih izbora. Njihovi suradnici morali bi djeliti sudbinu izabranog političkog vodstva grada. Ukoliko se, pak, radi o nezakonitom izdavanju jamstava tada valja pokrenuti krivični postupak sukladno pozitivnim zakonskim propisima.

Na kraju, na ovim sam stranicama kritizirao izgradnju dvorana širom Lijepe naše ukazujući na činjenicu da jednom izgrađene dvorane valja održavati a kredite kojima su podignuti otplatiti. Euforija, bez smisla i budućnosti rezultirala je znatnim zaduženjem i velikim jalovim fiksnim i

varijabilnim troškovima. Gotovo da izgrađene dvorane mogu dobiti „časni“ naziv Potemkinova sela, a zavedeni građani Lijepe naše su, prema tome, „Katarina Velika“. Da li sam drastičan. Mislim da nisam. Da je tome tako valja pogledati kakvo je stanje komunalne infrastrukture hrvatskih gradova pa da se vidi da lokalni dužnosnici „šminkaju“ svoje gradove – aktivnosti iznad zemlje, a one prave infrastrukturne probleme ostavljaju svojim nsljednicima. Što im ostavljaju? Nesnošljivu zaduženost koja dovodi u pitanje osiguranje minimuma javnih dobara i usluga, te tragično stanje komunalne infrastrukture. Da je tome tako ispitajte koliko se gubi pitke vode u našim vodovodima? Umjesto da njih obnovimo mi gradimo fontane. Kanalizacija, zbrinjavanje otpada jednako je u tragičnom stanju. Kao punopravna članica EU zbog svog ponašanja bit ćemo novčano kažnjeni. Da li je to moguće izbjeći. Teško, vrlo teško, gotovo nemoguće. Naime takvi zahvati troše značajne resurse koje Lijepa naša nema, a iznos inozemnog i javnog duga to čini nemogućom misijom. Restrukturiranje neučinkovite države, kako nas svijet klasificira, imperativno zahtjeva promjene. Na te imperative naša politika odgovara – šutnjom.